

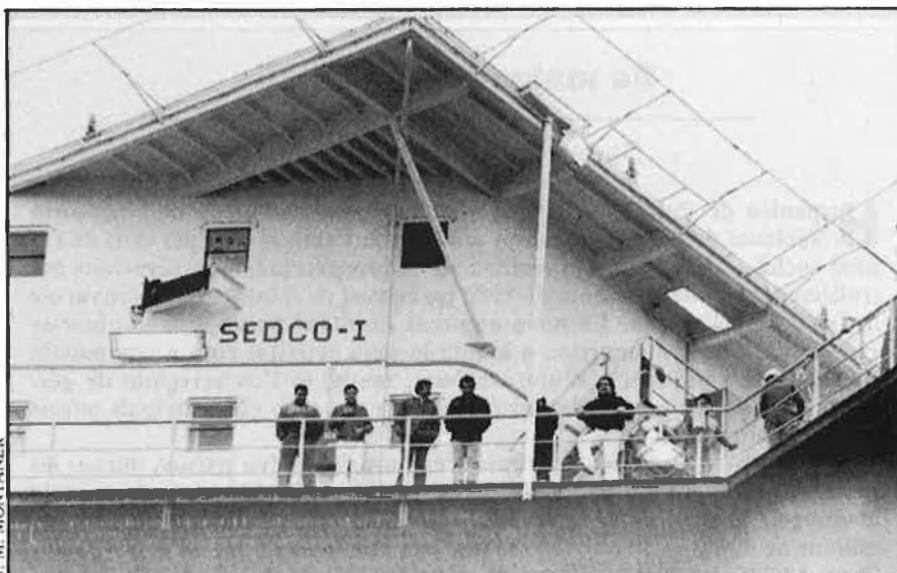
EL CONFLICTE DEL PETROLI

Odissea en alta mar

Vint-i-cinc treballadors protagonitzen de fa tres setmanes una duríssima i insòlita vaga legal: al mar, quasi incomunicats i enmig d'una contestació empresarial rabiosa.

Núria Costa i Oliver

El poderós món del petroli i dels petrodòlars no és tan lluny de casa nostra. Vint-i-cinc treballadors de la plataforma petrolífera Sedco-I n'han comprovat la força en declarar-se en vaga per la rescissió dels contractes laborals.

Que 25 treballadors es declarin en vaga general no és una notícia important en el món laboral. Ara bé, si tenen com a lloc de treball una plataforma petrolífera ancorada en alta mar davant les costes de Tarragona, la notícia comença a ser interessant. I si a més, en anunciar la vaga legal, se'ls talla la comunicació amb terra i l'empresa —propietat d'un petrolier de

Dallas— arrossega la plataforma cap a una destinació desconeguda per als treballadors, la notícia comença a ser insòlita. I si finalment la plataforma amb els vint-i-cinc treballadors és ancorada al port de Barcelona i és «ocupada» per vint-i-set guàrdies jurats llogats per l'empresa i transportats amb helicòpter per fer desistir els treballadors de la vaga, la notícia s'as-

Plataforma petrolífera Sedco-I

SEDCO-I

Sa majestat Hispanoil

Dades sobre un monopoli

Hispánica de Petróleos, SA, o Hispanoil, és l'empresa de l'Institut Nacional de Hidrocarburo —soci absolut amb el cent per cent de capital social— destinada a la realització de prospeccions i perforacions petrolíferes. El 19 de desembre de 1984 un consell de ministres va aprovar-ne la fusió amb Eniepsa. La nova empresa resultant passà a denominar-se Hispanoil. Aquesta empresa, a banda la seua activitat com a companyia d'explotació i producció d'hidrocarburs, també és l'encarregada de gestionar els contractes de subministrament de cru amb els principals països productors del món.

L'any 1984 va realitzar activitats d'exploració en deu països, durant les quals va dur a terme setze sondeigs, va produir 4.875.555 tones de cru i va aconseguir vendre'n 4.811.445, per una quantitat aproximada de 160.366 milions de pessetes. Per al 1986 té prevista una inversió total de 13.733 milions, 12.385 dels quals corresponen a treball d'explotació i 1.348 a desenvolupament.

El president n'és Luis Alonso, el vice-president, José Ramón Bustelo y García del Real i el director general, Bonifacio García.

Segons la revista Oilgas, l'Estat espanyol ha produït, des que començà a explotar el seu primer jaciment —als anys 70 i a Burgos—, vora 150 milions de barrils, uns vint milions de tones.

La producció per camps, l'agost de 1985, anava encapçalada pel Casablanca, amb 109.585 tones —equivalent a uns 803.631 bidons, seguit a distància, i per ordre d'explotació pel Dorada, el Salmonete I, l'Amposta, l'Ayoluengo i el Tarraco. El projecte Angola I tancava la llista amb 3.245 tones de producció i 25.000 bidons d'or negre.

Núria Costa

sembla més a un serial americà que a un conflicte laboral.

La plataforma Sedco-I és propietat de la societat Sedco, empresa amb capital majoritàriament nord-americà i amb participació de capital francès i canadenc. Fins el dia 17 de gener realitzava prospeccions petrolíferes per a la Societat Hispanoil en el litoral tarraconí, en el pou conegut com a «Dorada». La plantilla laboral és de cinquanta-cinc treballadors, entre estrangers i espanyols, aquests últims, tots afiliats a la UGT. És l'única de les set plataformes enclavades en les costes de Tarragona que tenia conveni laboral col·lectiu.

La pel·lícula s'inicia quan catorze dies abans de finalitzar el projecte del pou «Dorada» es comunica als treballadors que se'ls rescindirà el contracte laboral una vegada haurà finalitzat el projecte. Els treballadors saben que

amb terra, i ha deixat els treballadors completament aïllats. La plataforma, finalment, és ancorada en un moll del port de Barcelona, on els treballadors continuen la vaga i no permeten que cap altre treballador accedeixi a la plataforma, cosa amb la qual asseguren els seus llocs de treball.

La mudança de la plataforma respon, segons l'empresa, a un seguit de treballs de remodelació i ampliació que s'hi han de fer; però els treballadors asseguren que el projecte «Dorada» no ha finalitzat, i han deixat, amb la marxa accelerada, part de la infraestructura de la plataforma sense treure. Aquesta es troba a uns deu metres sota el mar, en una zona que no s'ha acotat, fet que suposa un perill per als pescadors de la zona tarraconina.

Amb 8.500 metres quadrats i una alçada màxima de 90 metres per sobre el nivell del mar, la plataforma és una

Els tancats han d'aconseguir el menjar de l'exterior.

el conveni laboral col·lectiu garanteix l'estabilitat laboral dels treballadors espanyols mentre la plataforma treballa en aigües jurisdiccionals de l'estat. Els treballadors disconformes anuncien que iniciaran una vaga general diumenge dia 19 de gener. Però les coses canvien quan, dos dies abans de l'inici de la vaga, la plataforma és arrossegada, davant la perplexitat dels treballadors que es troben a l'interior, cap a una destinació ignorada. Tampoc no poden aclarir l'estranya maniobra de la plataforma a través del telèfon que hi ha a bord ja que l'empresa ha tallat tota possible connexió

autèntica ciutat flotant. Tota l'estructura es situa damunt dels 40 metres i allí conviuen vint-i-sis treballadors, deu dels quals són estrangers, vinguts d'Amèrica del Nord, Holanda, França i Anglaterra.

En condicions normals de treball, a la plataforma Sedco-I es fan torns de vint-i-vuit dies, catorze dels quals es treballen a la plataforma i catorze més són de descans a terra. Els catorze dies laborables es treballen en torns de 12 hores continuades i 12 hores de descans. Ara, les diferències comencen amb els salaris: els treballadors estrangers, a part els tècnics supe-

riors, són de la mateixa categoria laboral que els espanyols. Els estrangers tenen un contracte especial (molts d'ells vénen com a turistes i no com a treballadors, segons ha afirmat la UGT) i tenen un sou mitjà de 750.000 pessetes al mes, mentre que el salari mitjà dels espanyols és de 110.000 pessetes.

Durant els primers dies de vaga la colònia estrangera va mostrar-se comprensiva i no hi havia cap tipus de tensió dalt de la plataforma, però a mesura que s'han anat succeint els esdeveniments, la seva actitud ha canviat, i ara mantenen una actitud despectiva i, fins i tot, van armats amb navalles per por a possibles atacs dels espanyols, segons ens han manifestat els treballadors tancats.

Continuaven incommunicats dalt de la plataforma quan el dilluns, dia 20, a les 7 de la tarda, arriba un helicòpter a la pista d'aterratge de la plataforma i, amb el més genuí estil americà, desembarca vigilants armats de la companyia Transportes Blindados, S.A. L'helicòpter fa quatre viatges més i deixa a bord un total de setze vigilants, armats amb pistoles i porres. Al mateix temps, el director de la companyia (el *cow-boy* de Dallas, tal com li diuen els treballadors) es presenta en el port acompanyat de set vigilants més, adduint que els guàrdies han estat contractats perquè han rebut denúncies de sabotatge en la plataforma per part dels treballadors. Mitjançant una grua de port, els altres set vigilants pugen dalt de la plataforma i, juntament amb els seus companys, posen els treballadors en l'interior d'una habitació i els donen ordres que els acoten l'accés a diferents parts de la plataforma. Es diu als treballadors que només tenen accés al menjador, i això sempre que sigui en grups de sis persones. Els «pistolers» —tal com diuen els treballadors— van passar tota la nit a la plataforma, vigilant, però un dels treballadors, Lluís Pérez, va aconseguir escapar-se'n per una escala de mà paral·lela a la instal·lació. El treballador deixà preparada una petita emissora de ràdio i va anar a explicar els fets a la seu d'UGT.

Aquesta denúncia els fets al Govern Civil i, dimarts al matí, el governador envia un responsable de la Comissaria Superior de Policia amb ordre de desallotjament dels guàrdies jurats, ordre que es compleix amb certes reticències. Posteriorment, la central sindical ha sabut que la missió dels guàrdies jurats no era la de protegir la plataforma, sinó la d'expulsar-ne els tre-

balladors, tal com han confirmat comentararis que els mateixos guàrdies van fer a treballadors i vigilants del port.

Ningú no s'explica, però, com poden entrar vint-i-tres homes armats al port, saltant-se la seua vigilància, la de la guàrdia civil i la de la policia nacional. I, a més, intervenir en una vaga, quan els estatuts i la reglamentació dels guàrdies jurats els ho prohibeix.

Enrere queda la proposta de l'empresa d'oferir treball al Senegal si persistien de la vaga. Les negociacions

entre el sindicat UGT i l'empresa continuen, com també les denúncies i les citacions. L'última proposta del sindicat és que si la plataforma es troba en el port de Barcelona per fer una ampliació i una remodelació de l'estructura, els treballadors poden incorporar-se a aquest treball. I en el cas que tots els treballadors no siguin necessaris, la UGT està disposada a negociar que els restants agafin una suspensió temporal de contractes, amb el compromís que en el moment en què s'acabi la remodelació s'incorporin de nou a la plataforma. □

IRREGULARITATS I TRÀFIC D'ESTRANGERS

Sedco-Espanya, múltiplement denunciada

A míster Marshall, li diuen míster McLarry. Si més no, en la plataforma Sedco. I és que saben que les condicions de treball dels americans tenen molt de trampa.

Ismael López

Capital nord-americà i participació francesa i holandesa són el component econòmic de Sedco-Espanya, que realitza prospeccions petrolíferes en la costa de Tarragona a través de la seua plataforma Sedco-I (en vaga) i Sednet-I, sota la tutela d'Hispanoil, la concessionària de l'estat.

Amb el centre empresarial a Dallas, Sedco manté un nombre important de plataformes arreu del món i és una de les prop de trenta que ja actuen en les nostres aigües; participa, també, en el projecte «Dorada», un dels set jaciments sobre els quals opera l'Estat espanyol.

Un holandès n'és el director i un americà, Rhea McLarry, el manager o delegat de l'empresa per a aquesta plataforma. L'enfrontament de tots dos amb els treballadors ha estat permanent, sobretot el de McLarry, el qual els va amenaçar —abans de la brutal ocupació per part dels vigilants jurats— d'enviar-los la guàrdia civil per a un pretès as-

Instal·lacions petrolíferes a Castelló.

salt. Il·lusió que, afortunadament, el governador civil de Tarragona s'encarregà de tallar, diuen, en la seua pròpia cara: «Potser li l'envie a vosté». Però no és només això. El nord-americà McLarry també va pujar disabte passat a la plataforma per tal de conspirar i arengar els treballadors estrangers a un enfrontament amb els